

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 300/05
31.03.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Nikole Latinovića, predsednika veća, Predraga Gligorijevića i Nikole Mićunovića, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda, Vojkom Omčikus, zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv optuženog AA, zbog krivičnog dela, neovlašćeno stavljanje u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. Krivičnog zakona Savezne Republike Jugoslavije, odlučujući o žalbama Okružnog javnog tužioca u Novom Sadu i branioca optuženog, advokata AB, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu K. 93/03 od 3.12.2004. godine u odsustvu uredno obavještenog Republičkog javnog tužioca Srbije, dana 31.3.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE, kao neosnovane, žalbe Okružnog javnog tužioca u Novom Sadu i branioca optuženog AA, a presuda Okružnog suda u Novom Sadu K. 93/03 od 3.12.2004. godine, POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom, optuženi AA, oglašen je krivim, zbog krivičnog dela neovlašćeno stavljanje u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. Krivičnog zakona Savezne Republike Jugoslavije, za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od jedne godine i četiri meseca, pa uzimajući kao utvrđenu kaznu zatvora, za krivično delo razbojništva iz člana 168. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije u sticaju sa krivičnim delom neovlašćeno nošenje vatrenog oružja iz člana 33. stav 1. Zakona o oružju i municiji Republike Srbije i krivično delo oduzimanje vozila iz člana 174. Krivičnog zakona Republike Srbije, po presudi Okružnog suda u Novom Sadu K. 173/02, u trajanju od tri godine, pa je optuženi osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od četiri godine, u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru, od 6.7.2002. do 22.10.2002. godine.

Od optuženog je na osnovu člana 245. stav 4. KZ SRJ, oduzeta opojna droga "heroin" ukupne težine 50,5 grama i 25 papirića 5 h 5 sm, za pakovanje heroina, kao i opojne droga "marihuana" ukupno bruto težine 6,8 grama, koje se po pravnosnažnosti presude imaju uništiti.

Optuženi je obavezan da naknadi troškove krivičnog postupka u iznosu od 4.000 dinara i da plati na ime paušala iznos od 3.000 dinara u roku od 15 dana, po pravnosnažnosti presude, pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Protiv te presude izjavili su žalbe:

- Okružni javni tužilac u Novom Sadu, zbog odluke o kazni, sa predlogom da se prvostepena presuda preinači, tako što će se optuženom za krivično delo iz člana 245. stav 1. KZ RS, izreći kazna zatvora u dužem trajanju, a nakon toga i izreći jedinstvena kazna u dužem vremenskom trajanju;

- branilac optuženog, advokat AB, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog odluke o kazni, sa predlogom da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili preinači i optuženom izrekna blaža kazna.

Zamenik Republičkog javnog tužioca Srbije u pismenom podnesku Ktž. broj 425/05 od 11.3.2005. godine, je predložio da se uvaži žalba Okružnog javnog tužioca u Novom Sadu, i prvostepena presuda preinači u smislu žalbenih navoda a da se žalba branioca optuženog, kao neosnovana, odbije.

Vrhovni sud Srbije, je u sednici veća, u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca Srbije, razmotrio sve spise ovog predmeta, zajedno sa pobijanom presudom, pa je po oceni navoda u izjavljenim žalbama i pismenom podnesku zamenika Republičkog javnog tužioca Srbije, našao:

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, ni povrede krivičnog zakona, na koje drugostepeni sud, povodom izjavljene žalbe, uvek pazi po službenoj dužnosti – član 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP-a.

Pobijajući prvostepenu presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, žalbom branioca optuženog se osporavaju činjenični i pravni zaključci prvostepenog suda, da je optuženi izvršio krivično delo, na način kako je to navedeno u izreci pobijane presude.

Međutim, po nalaženju Vrhovnog suda, činjenično stanje je potpuno i pravilno utvrđeno, pravilnom ocenom odbrane optuženog i drugih izvedenih dokaza u pogledu svih bitnih elemenata krivičnog dela u pitanju.

Po nalaženju Vrhovnog suda, prvostepena presuda je zasnovana na verodostojnim dokazima, koji nisu ničim dovedeni u sumnju, a ceneći verodostojnost izvedenih dokaza, prvostepeni sud je naveo i druge karakteristične podatka za sve radnje izvršenja opisanim u izreci prvostepene presude.

S tim u vezi, neosnovano se u žalbi branioca optuženog navodi, da je pogrešio prvostepeni sud, kada je zaključio da je optuženi kritičnom prilikom, neovlašćeno radi prodaje, prenosio opojnu drogu "heroin" u količini od 50,5 grama i kada nije prihvatio odbranu optuženog, da je optuženi drogu nabavio isključivo za ličnu upotrebu, a ne radi prodaje.

Ovo tim pre, što je na osnovu nalaza i mišljenja veštaka nesumnjivo utvrđeno, da je optuženi nađenu količinu "heroina" mogao potrošiti u roku od jednog do nekoliko meseci, a u zavisnosti od potrebe.

Ispitujući prvostepenu presudu u vezi sa izloženim žalbenim navodima, Vrhovni sud nalazi da su isti neosnovani.

Iz izveštaja lekara specijaliste Instituta za psihijatriju Novi Sad od 6.5.2002. godine i 11.5.2002. godine, kao i na osnovu nalaza i mišljenja veštaka dr BB, a delom i odbrane optuženog, prvostepeni sud je pouzdano utvrdio činjenicu, da je optuženi korisnik heroina, negde oko šest meseci, pre kritičnog događaja, a da se navedenih dana javio dežurnom lekaru u Institutu za psihijatriju, i to u stanju predoziranosti psihoaktivnom supstancom. Pored toga iz odbrane optuženog proizilazi da je zavisnost od "heroina", koji konzumira poslednjih šest meseci pre izvršenog krivičnog dela, te da je svakodnevno povećavao dozu "heroina" sa napomenom da je na kraju koristio "heroin", tri puta dnevno po 0,2 grama, o čemu se izjasnio na glavnom pretresu od 3.10.2002. godine, dok je na glavnom pretresu od 1.11.2004. godine naveo u svojoj odbrani, da je ta doza bila od 2 do 3 grama dnevno, da je droga koja je pronađena kod njega, korišćena samo za njegove potrebe, a nikako radi prodaje.

Međutim, kada se radi o načinu, kako je nabavio drogu optuženi se različito izjašnjavao pred istražnim sudijom i na glavnim pretresima, o čemu je prvostepeni sud dao valjane i pravilne razloge zašto ne prihvata odbranu optuženog, da je drogu optuženi pribavio radi lične upotrebe.

Po nalaženju Vrhovnog suda, pravilno je postupio prvostepeni sud kada nije prihvatio odbranu optuženog, da je u

periodu pre izvršenja dela za koje je oglašen krivim, koristio veću količinu "heroina" i to dva do tri grama dnevno, obzirom, da iz same odbrane optuženog, proizilazi da od kritičnog događaja ne koristi drogu, pa ni "heroin", a da za vreme boravka u pritvoru od 6.7.2002. godine, kada mu je određen u pritvoru nije tražio pomoć lekara, a u pritvoru je bio skoro pet meseci, te da je pomoć lekara zatražio tek nakon izlaska iz pritvora.

Veštak medicinske struke, dr BB, specijalista neuropsihijatar, stalni sudski veštak je istakla, da ukoliko neko svakodnevno uzima količinu od dva, do tri grama heroina, prestankom uzimanja te količine, izaziva burne vegetativne simptome apstinencijalne krize, napomenući da je ista najizraženija i manifestovana već posle sedam do deset časova, kada se pojavljuju prvi znaci te krize, a kulminacija krize nastupa drugog do trećeg dana i traje desetak dana do dve nedelje, te da se takvi znaci lako primete, i da je samostalno prebroditi takvu krizu vrlo teško s tim što dodaje u svom nalazu da su te reakcije vrlo burne, vidljivo ogledaju se u kijavici, suzenju u očima, grčanju u stomaku, curenja nosa, opšte malaksalosti, učestale stolice kao i poremećaj u krize svesti, odnosno, da su značajne i psihičke krize.

Po mišljenju navedenog veštaka, optuženi se nije nalazio u takvom stanju, nije ispoljavao takve reakcije, a u odbrani je izjavio da nije tražio pomoć lekara za svih pet meseci provedenih u pritvoru, pa je i po nalaženju Vrhovnog suda, pravilan zaključak prvostepenog suda da odbrana optuženog u delu gde pominje da je zavisnik "heroina" u velikoj meri - dva do tri grama dnevno, nije tačna i predimenzionirana, a sve sa ciljem da bi dokazao svoju tvrdnju da je pronađena droga namenjena samo za sopstvenu upotrebu, a ne za neovlašćeno stavljanje u promet. Pored toga, na osnovu nalaza i mišljenja veštaka neuropsihijatra, doktora BB i doktor VV, prvostepeni sud je pravilno utvrdio da je optuženi i pored činjenice da je bio korisnik "heroina" u kritičnom periodu, s obzirom da nije bilo znakova predoziranja, odnosno intoksikacije "heroina" njegova sposobnost da upravlja svojim postupcima i da shvati značaj svoga dela, bila očuvana, odnosno bila smanjena, ali ne do bitnog.

Stoga, i po nalaženju Vrhovnog suda, pravilan je zaključak prvostepenog suda, da je "heroin" koji je pronađen kod optuženog, bio namenjen prodaji i da se u radnjama optuženog stiču sva bitna obeležja krivičnog dela iz člana 245. stav 1. KZ RS, da je optuženi krivično delo u pitanju izvršio sa direktnim umišljajem, jer je isti nabavljao određenu količinu heroina i marihuane, koju količinu pakuje u male paketiće, manje količine i gramaže, koristi opremu neophodnu za pakovanje i pravljenje paketića, a isto tako priprema paketiće za pripremanje nove količine heroina, sve sa namerom, da tako pripremljenu drogu, neovlašćeno stavi u promet, radi dalje prodaje.

Prema tome, nasuprot navodima u žalbi branioca optuženog, činjenično stanje je potpuno i pravilno utvrđeno i pravilno primenjen krivični zakon.

Ispitujući prvostepenu presudu u delu odluke o kazni, u vezi sa žalbom Okružnog javnog tužioca i branioca optuženog, Vrhovni sud nalazi da su žalbe neosnovane.

Ovo zbog toga, što je prvostepeni sud, prilikom odlučivanja o vrsti i visini kazne pravilno utvrdio, ocenio i uzeo u obzir sve olakšavajuće okolnosti, koje u smislu člana 41. OKZ, utiču na vrstu i visinu kazne, pa je ovako pravilno utvrđenim olakšavajućim okolnostima, u odsustvu otežavajućih okolnosti, nasuprot navodima u žalbi Okružnog javnog tužioca i branioca optuženog, dat pravilan značaj.

Stoga, i po nalaženju Vrhovnog suda, izrečena kazna zatvora u trajanju od jedne godine i četiri meseca, za krivično delo iz člana 245. stav 1. KZ RS, te jedinstvena kazna zatvora u trajanju od četiri godine, za krivična dela u pitanju je nužna kazna, a ujedno i dovoljna, radi postizanja svrhe kažnjavanja iz člana 33. OKZ i istovremeno odgovara stepenu krivične odgovornosti optuženog i društvenoj opasnosti izvršenog krivičnog dela.

Sa svega napred izloženog, a na osnovu člana 388. ZKP-a, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci.

Predsednik veća,

sudija,

Nikola Latinović, s.r.

Zapisničar,

Vojka Omčikus, s.r.

Za tačnost otpravka,

ljm